

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA

a Széchenyi-utczában van.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.
Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy egész oldal hirdetés ára 48 kor. Ennél kevesebb aránylag számíttatik
Nyilttéri czikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő.
Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor. Évnegyedre 3 kor.
Fél évre 6 kor. Egyes szám ára 24 fillér.
Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

A gazdasági munkás segélyezés.

Ide s tova két éve, hogy a törvényhozás megalkotta, a földmívelésügyi miniszter életbe léptette a társadalom-politikai szempontból egyik legjelentősebb törvényt: a gazdasági munkás- és cseléd segélypénztár-ról. Azok az alföldi szociálista mozgalmak, melyek még élénk emlékezetünkben vannak, nagyban sietteték ennek a humánus kérdésnek országos rendezését, mert alig akadt gondolkodni tudó ember nagy Magyarországon, ki ne lett volna meggyőződve, hogy az idegenből importált téves tanok ellensúlyozására ne lenne legalkalmasabb a gazdasági munkások sorsáról való gondoskodás, mikép ez néhány évvel előbb az ipari munkások érdekében történt.

És csodálatosképen főképp nálunk az erdélyi részekben nem talált valami meleg rokonszenvre sem az ipari, sem a gazdasági munkás segélyezésének ügye; itt is, ott is minduntalan nehézségekkel kell megküdenie a végrehajtásra hivatott hatóságoknak, hogy felkeltse az érdeklődését azoknak, kiknek hasznára válik az intézmény. Az ipari munkások csökönységét még némileg érthetővé teszik a segélypénztárak szerveztében rejlő okok s különösen ezen pénztáraknál hiányzó szerves kapcsolat, mely nélkül, de kivált az állami támogatás hiányában ki rí azok magukra hagyatása, mi nem éppen alkalmas az intézmény iránti bizalom felkeltésére. Másképp áll azonban a dolog a gazdasági munkás- és cselédsegélypénztárnál, mely habár szervezetében önkormányzati alapra van is fektetve, erős állami felügyelet alatt áll és tekintélyes állami támogatásban részesül. Ezenkívül ennek a segélypénztárnak

működési tere is nagyobb, a menyinyben a mezőgazdaság még mindig főfoglalkozás, az azután élő munkások százezreinek tömege kellene, hogy biztosítsa az intézmény létjogosultságát. És mégis nemcsak maguk a szorosabb értelemben vett munkások idegenkednek a pénztártól, de maga a birtokos osztály sem lelkesedik úgy, a mint ezt joggal elvárni lehetne. Minden birtokosnak jól felfogott érdeke hozná magával, hogy munkásait, cselédjeit a pénztár kötelékébe lássa elhelyezve, mert azok betegsége, munkaképtelensége vagy éppen elhalálása esetén rá nézve is nagy könnyebbség, ha munkásainak gyógyíttatásával, eltemettetésével vagy hátrahagyott családjának segélyezésével járó költségek nem az ő vállát nyomják, hanem az országos pénztár terhére esnek.

Mindezekről a gondoktól birtokos és munkása aránylag csekély áldozat árán szabadulhat, ha a munkás a pénztár kötelékébe lép. A pénztár rendes tagjai két csoportba soroztatnak. Az első csoportba tartoznak azok, kiknek évi tagsági díja 10 korona 40 fillér, a második csoportba pedig azok, kik évenként tagsági díjban 5 korona 72 fillért fizetnek. Az első csoportbeli rendes tagoknak segélyre a következő esetekben van joga: a) ha baleset éri, ingyen gyógykezelik, ha egy hétnél tovább munkaképtelen, munkaképessége helyreálltáig, 60 napon belül egy napra 1 korona, 60 napon túl pedig havonként 10 korona segélyt kap, ha baleset következtében meghal, hátra maradt családjának egyszersmindenkorra 400 kor. segélyt, vagy ha családjá nem maradt, temetésére 100 korona segélyt ad a pénztár; b) ha 10 évi tagság után munkaképességét oly mértékben veszti el, hogy felényit sem

képes évenként megkeresni annak, mint a mennyi egy munkás vagy cseléd évi átlagos keresménye, élete fogytáig, illetőleg keresetképességének visszanyeréséig havi 10 korona segélyt kap s ha ily segélyt még nem kapott, úgy 65 éves korában egyszersmindenkorra 100 koronát kap, a mi nem zárja ki azt, hogy ha 65 éves korán túl válik munkaképtelenné, később a havi 10 korona segélyt is megkaphassa, illetőleg ha baleset éri, a baleseti segélyeket igényelhesse; c) ha meghal a tag és halálát nem baleset okozta, akkor családjának: ha legalább 5 évig volt tag 200 korona, ha legalább 10 évig volt tag 250 korona, ha legalább 15 évig volt tag 270 korona segélyt, vagy ha családjá nem maradt, temetésére 100 korona segélyt ad a pénztár. A második csoportbeli rendes tagok ugyanezen jogokat gyakorolják azzal az eltéréssel, hogy a b) és c) pontban felsorolt esetekben a segélyösszegnek csak felét kapják. A rendkívüli tagok évenként 1 korona díjat fizetnek, melylyel szemben baleset, baleset miatti rokantság és baleset miatti halál esetén olyan segélyre van joguk, mint a rendes tagoknak.

Ezekből láthatólag megbecsülhetetlen előnyökkel jár a pénztárba való belépés, mely végett a községi előjáróságoknál kell jelentkezni s tagjai lehetnek a pénztárnak nemcsak a gazdasági munkások és cselédek, hanem a kisgazdák és szóval mindazok, kik a mezőgazdaság körébe vágó munkával foglalkoznak.

Jóllehet ezeket már elmondottuk a törvény életbelépte, alkalmával, de nem tartottuk feleslegesnek felujtani hogy az érdekeltek figyelmét újra rátereljük erre a közhasznú intézményre.

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

A BÁRÓ.

— A „Szolnok-Doboka” eredeti tárczája. —

Ezelőtt 15 évvel, mikor a magyar nemzet és különösen fővárosunk rohamos léptekkel igyekezett a fény, szépség és emelkedés ama helyzetébe kerülni, melyet az osztrák uralom terhe alatt elérni nem volt képes s a mikor hazánk magyar polgárai már kevésbbé palástolták hazafias érzelmeiket, G. osztrák báró is jobbnak vélte családjával hazánk nyugati határán megtelepedni, mert beljebb szorongatónak találta környezetét és attól tartott, hogy Z. falu lakossága is az ujjáébredéssel kijózanodik és gyűlöletét fogja vele éreztetni. A nép ezt joggal is tehetne volna, mert G. bárónak az volt a tulajdonsága, hogy csak német köszöntésre emelte meg kalapját, míg a magyar „jó napot”-ra „pfuj” szavával mintegy undorodva fordítá el fejét, már rég elidegenítette tőle a népet és ugyancsak okosan cselekedett a báró, hogy elszélelni sietett, e néptől tiszteletet nem várhatott.

Aratás után volt, a mikor bárónk tudtára adta családjának szándékát. Felesége örömmel fogadta, mert ő osztrák nő léte már rég haza vágyódott, leánya azonban, ki itt született és alkalmasint a többi gyermekekkel nevelkedett, nem mutatott hajlandóságot a költözködéssre. Sugár természetével naponta járkált a nép között, nyájaságával hamar megnyerte a lakosság szeretetét és órákat töltött a magyar lányok társaságában,

magyarul csevegve, hazafias dalokat énekelve. Eme eljárása nem egy kellemetlenséget okozott neki, mert atyja valahányszor tudomást szerzett barangolásáról, ugyancsak szigorúan megpirongatta, sőt egy ízben midőn a várkastély kertjében kézimunkája mellett, úgy magában dudolgatta a Kossuthnótát, a báró a sürűségből előlépve, kirántotta kezéből a kézimunkát és arczába csapta. Ilyen körülmények közepette a szegény persze még anyjának sem merte említeni, hogy Kápolnai Endre, a szolgabíró fia iránt már három év óta szerelmi érzelmekkel viseltetik és bár naponta több órát töltöttek együtt, szülei erről mit sem tudtak. Az elköltöztési szándékot Kápolnai nem tudta, mert Olga nem merte vele közölni, a figyelmes fiatal ember azonban mégis sejtette, hogy báróknál nincs minden a réginél, tanúságot adott arról Olgának levertsége, szűkszávasága. Mikor Kápolnai aggódva kérdezte, beteg-e, hogy még kérdéseire is csak vontatva felel, azt válaszolta:

— Ha beteg volnék, Ön volna az első, kinek panaszkodnám! Nincs semmi bajom, csak szeretnék valamit igazán tudni, szeretnék valamiről egészen meggyőződni.

— És mi az? Tudtommal ha valakit szeretünk, úgy azzal szemben őszinték is tudunk lenni, sőt ez szükséges is!

— Hát megmondom! de kimélet nélkül... egyenes őszinte feleletet várok Öntől... férfutól! Tudni akarom, hogy miért szeret engem, mikor vagyonna nem számíthat. Mert atyám magyar embernek nem ad feleségül s ha beleegyezése nél-

kül hozzámegyek, úgy hozományra nem számíthatok. Miért szeret hát, hűségéből, szépségemért, időtöltésből vagy pedig tisztán, mert szíve úgy sugallja? Feleljen kérem, az Istenre, ne kiméljen, legyen őszinte, mert szüleim elhagyják Magyarországot és válnunk kell.

Kápolnai mozdulatlanul mereven nézett Olga szemébe, szemeiből határtalan gyűlölet és fékezhetetlen düh tükröződött vissza. Gondolatai nyísebességgel üldözték egymást agyában, szívében a báró iránti gyűlölet és ama érzelem, mely őt Olgához kötötte, mintegy harcztot vívott. Mint férfi kimélteni akarta Olgát, mint magyar lesújtani szeretne volna az egész családot, de úgy látszik megállapodott valamiben, mert nyugodt hangon szolt:

— Ne tartson Olga semmi rossztól, az a körülmény, hogy elköltöznék, nem ad válasra okot. Ha szeret, úgy feleségem lesz hozomány nélkül is, a jelenben óvatosságot kérek, ne emlitsen szüleinek semmit, majd én fogom atyjának tudtára adni szerelmünket. Olga felsietett a várkastélyba, míg Kápolnai a kertek mögött, kerülő uton ment a kastély hátsó bejáratához. Mint a szolgabíró fiát szabadon felengedték. Már esti nyolcz óra felé járt az idő; mikor a báró hazaérkezett és a várakozó Kápolnait bevezette irodájába.

— Kényes ügyben akarok báró urral beszélni, melynél első sorban nyugodtságra reflektálok báró ur részéről.

— Kérem a tárgyra áttérni, beszéljen uram!

— Tudomást szereztem arról, hogy a báró ur elhagyni szándékozik hazánkat és kötelessé-

— **Utlevél külföldre.** A belügyminiszternek tudomására jutott, hogy a törvényhatóságok sok esetben azok részére is ajánlatba hozták a külföldre szóló utlevél kiadását, amikor az illetők a főnálló szabályok értelmében, utlevél nem kaphattak volna. A belügyminiszter ezért most körrendeletet adott ki, amelyben szigorúan elrendeli, hogy a katonaköteleseknek a külföldi utlevél iránt való kérelmük tárgyalásánál, a vonatkozó törvényes rendelkezéseket tartásuk szem előtt, úgy, hogy a jövőben az utlevél kiadásánál szabálytalan esetek elő ne forduljanak.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A király születésnapja.** A múlt hétfőn töltötte be dicsőségesen uralkodó apostoli királyunk I. Ferencz József hetvenkettedik születésnapját. E nagy évfordulót széles e hazában lelkesedéssel ünnepelte meg a nemzet. Népek milliói borultak le, kérve a mindenhatót, ki a nemzetek sorsát írja, hogy minden áldását sugároztassa le arra a fölkezt királyra, kinek fején a Szent István koronája olyan fényesen ragyog. Az egész ország hálaimát mondott a mindenhatónak, ki olyan nagy, olyan bölcs és alkotmányos királylyal áldotta meg e hazát, ki birodalmának annyi nemzetiségű és vallású népei közt atyai gondoskodását és szeretetét a magyar nemzet iránt annyiszor és oly megkapó módon tanusította. Ezért a nemzet szeretete, odaadó háláérzete, mint az üdítő tavaszi lég veszi körül nagy királyunk ősz alakját és újabb meg újabb életerőt ad neki, hogy tengernyi gondok közt bár, még számos éven át szentelhesse munkás életét a magyar szent korona népeinek boldogítására.

Ebben a hitben és reményben ünnepelt a mi közönségünk is. A város lobogódszt öltött, a mellék utcák is ki voltak világítva az ünnepély előestéjén és a polgári fuvózenekar játéka mellett hullámozott a közönség. Másnap a helyben székelő egyházi és világi hatóságok tisztikarai a megyeházánál gyülekeztek, honnan Déry Zoltán főispán úr óméltósága vezetése alatt vonultak a Sz. Ferencz-rendiek templomába *Te deum* és ünnepi nagy misére, melyen Kozma Döme zárdafőnök pontifikált. Mise alatt Hussek Flórián énekelt igen szép egyházi és hazafias jellegű dalokat s a Gyarmati király-hymuszát. Azután az ev. ref. templomba ment az ünnepelő közönség és hatóságok s meghallgatta Vásárhelyi Boldizsár ev. ref. lelkész hatásos alkalmi könyörgését. Isteni tisztelet alatt a helybeli honvédszászlóalj a főtéren foglalt állást és Láng Gyula százados parancsnoksága alatt üdvölvésekkel emelte az ünnepély fényét szután díszmenetben elvonult.

Templomozás után a hatóságok a vármegye főispánja elé járultak, kérve, hogy hódolataikat a trón elé juttassa. Délután 2 órakor

óméltósága díszbédet adott a Hungária éttermében, melyen a hatóságok főnökei és számos képviselője a közéletnek vett részt. A harmadik fogás után a főispán, mint házi gazda lendületes és igaz magyar állampolgári hűségtől áthatott pohárköszöntőt mondott a királyra, melyet a jelen voltak állva hallgattak meg és lelkesen megéljeneztek. A díszbéd a következő fogásokból állott: barna leves, kecsge tartármártással, bélszín körözve, szárnyas sülték salátákkal, kompóttal, málnakrém-torta, málna-glacé, gyümölcs, szőlő, sajt. Küküllőmenti bor és hadrévi rizling, fekete kávé. Az asztal igen szépen volt terítve, díszítve s annak közepén cukorreméből készült korona igen jól egészítette ki a képet. Ugy az ételek, mint a kiszolgálás kifogástalan volt s becsületére vált a *Hungária* bérlojének.

— **Szamosújvart** a király születése napján a főtéri örmény kath. templomban volt az ünnepi nagy mise, melyen Bárány Lukács főesperes pontifikált. Jelen voltak az ott székelő hatóságok és hivatalok tisztviselői főnökeik vezetése alatt.

— **Désaknán** eddig nem látott ritka fényű ünnepeltek. A Lajos-tárna előtt levő téren a nagyközség egész lakossága összegyűlt és nagy áhitattal hallgatta végig a tábori misét. A róm. kath. részről Kovács Gyárfás mondott misét a tárna bejárója előtt készített oltáron, melyet csupa lombosítór és virágdísz vett körül. A gör. kath. hívőknek Pap Máté gör. kath. plebánus mondott misét, míg Veres Károly ev. ref. lelkész hazafias szellemű beszédben fejtegette a nap jelentőségét a nagy számmal egybegyűlt bányász-népnek és a nagyközség lakóinak. A tábori mise fényét emelte a dési iparos ifjak daloskora, mely *Budai Elek* karnagy vezetése alatt egyházi dalokat adott elő, továbbá a *Wiesner* és *Gergelyfy* leányoknak zongorakiséret mellett előadott dalai. Az ünnep előestéjén a tárna előtti tér fényesen ki volt világítva s fénytől ragyogó mécesek lángja világította meg felséges urunk monogrammját, mely a tárna fölött a hegy aljában méternyi hosszú betűkből volt összeállítva. Az ünnepély fényes sikere *Wiesner* Adolf új bányanagynak érdeme, ki a kegyeletes ünnepen érvényre juttatá azt, hogy a nagyközség lakói vallás és nemzeti-ségi különbség nélkül sorakozzanak azon zászló alá, melyet legalkotmányosabb, bölcs királyunkért minden igaz hazafinak lobogtatni kell. A désaknai hölgyközönség a virágbokréta és koszorúk özönével borította az isteni tiszteletre szánt helyeket s *Bobofszky* József róm. kath. kurator is sokat fáradozott a rendezés és díszítés körül.

— **Szent István király napját** ünnepeltük a múlt szerdán. A szent Jobb, a magyar állam alapvető kezének ünnepét országszerte ünnepli a nemzet. Ezer év távolából és mélységből tündök-

lik felénk István király emléke, melyből nemzeti nagylétünk szimboluma: a korona is kiragyo. Nyolczszáz esztendőn keresztül legnagyobb ünnepe volt ez a magyar nemzetnek. Békességnek idején fényes czeremoniák közt, magasztos dallamok szárnyain kereste fel az egyháznak és nemzetnek háláadó hódolata az apostolt, ki zordon lelkét a magyarnak a békesség ígéivel tette szeliddé és keresztvizet öntött a szilaj daliák fejére, harci dicsőséggel tevéen ragyogóvá az ujdón koronát, mert a békesség műveit meg tudta oltalmazni hadi fegyverével. Ezt a nemzeti ünnepet városunk közönsége is a szokásos kegyelettel ülte meg. A helybeli hatóságok, testületek a vármegye főispánjának vezetése alatt a Szent Ferencz-rendiek templomába mentek nagymisére, melyet Kozma Döme szolgáltatott ünnepélyes segédlettel. Ugyancsak ő tartotta a szent beszédet, melyben a hazaszeretetről beszélt s arra buzdította hallgatóit. A város egész nap fel volt lobogóva, az ünnep előestéjén fényes világítás volt. Különösen középületeinket világították ki szépen s a zenekar szólott a világítás tartama alatt, melynek elvonulása után még sokáig zajlott a sétáló, csevegő közönség ünnepi hangulatban a főtéren és nagyobb utcákon.

— **Gr. Kornis Viktor** vármegyénk gazdasági egyesületének nagyérdemű elnöke, kit a nyár eleje óta a kolozsvári Vörös Kereszt-egylet kórházában gyógyítottak, miként örömmel értesültünk, teljes fölgyógyulásához közeledik. Már a szobát is elhagyta s az augusztus hó 20-iki Emke gyűlésen mint elnök vett részt. Kívánjuk, hogy mielőbb térjen vissza s teljes jó erőben és egészségben töltsse be azt a munkakört, melyet eddig, mint vármegyénk nagybirtokosa s társadalmunk egyik kitűnősége betöltött.

— **Főuri esküvő.** Széplaki Petrichevich Horvath-Tholdi Rudolf augusztus 16-án tartotta esküvőjét szentegyházi és czegei Wass Ráchel grófnővel, Wass Béla gróf országgyűlési képviselő és neje losonczy Bányfi Rachel bárónő leányával. Az esküvő, tekintettel a család gyászára, szűk családi körben folyt le Szentgothárdon, a menyasszony szüleinek kastélyában.

— **Szabadságolás.** Felsővályi Nagy Pál m. kir. pénzügyi tanácsos és dési pénzügyigazgató a mai nappal hosszabb szabadsággal városunkból eltávozott. Távolléte alatt *Vladár* Endre kir. pénzügyigazgatói helyettes áll a pénzügyigazgatóság élén.

— **Eljegyzés.** Heiman Albert helybeli ékszerész eljegyezte Hárnik Lipót kinestári szállító és terménykereskedő leányát, Marika kisasszonyt Désen.

— **A szülők figyelmébe.** A helybeli állami gymnasiumban a beiratások az 1902–903. iskolai évre pótlólag szept. hó 1, 2. és 3. napjainak d. e. óráiban (8–12-ig) lesznek. Mivel azonban az I. osztályba csak korlátozott számban lesz-

temnek tartom Önnek kijelenteni, hogy a humanitással merően ellentétes eljárás volna báró ur részéről, ha Olgát magával vinné annál is inkább, mert Olgára én igényt tartok.

— Haha, nem röstel ilyet beszélni, hahaha, nevetséges. Ön álmadozik, nem! Micsoda Olga, ki önnek Olga, mi jogosítja Önt arra, hogy leányomat keresztnevével említsé!

— Erre az jogosít, hogy már négy év óta lelkileg összefortunk és szétválasztani ugyan sem Ön, sem más nem fog!

— Szentelen, kivel beszél! Kikérem magamnak az ilyen hangot, dummer Ungar! Kérem távozzon.

— Báró, jegyezze meg magának ezen jelet, mi még találkozzunk és sértő magaviseleteért vérevel fog fizetni.

Olga dideregve hallgatta végig eme párbeszédet a szomszédos szobában és bágyadtan dőlt le a pamlagra, átengedve magát könnyeinek.

— Olga, Olga! Hol vagy?

— Itt apám! Felemelkedett és bár szíve hangosan és rémitő gyorsasággal dobogott, látszólagos nyugodtsággal állott atyja elé.

— Micsoda ficzkó az a Kápolnai, mit akar az? Igaz legyen amit hallottam?

— Való igaz! Szeretni valakit nem vétek és a szív nem kérdi, gróf-e vagy báró, akit szeretünk, ha Önnek apám nem felel meg eme valamom, úgy kérem, tegyen amit akar. Ha boldognak akar tudni, hagyjon itt, én Kápolnai felesége leszek és nem reflektálok magas körök

elismerésére, ha szerencsétlenné akar tenni, vigyen el magával, de kijelentem, hogy soha férjhez nem megyek!

— Hát akkor vén leány maradsz, érted? Így lesz, de ilyen paraszt ne tolokodjék családomba. Szégyeld magad, sirba viszed anyádat is, ha ezt megtudja, mi más reményekkel néztünk jövőd elé. Istenem, hát érdemes élni, mikor még egyetlen gyermekem is ilyen magyar kutyával képes rokonszenvezni! Menj... menj!

Olga zokogva sietett vissza szobájába, majd lerohan a lépcsőkön és a kertben felkereste kedvencz helyét, hol megfigyeletlenül átadhatta magát keservének. Másnap a báró a közeli városba hajtattott, hogy a butorszallítóval a költözködés felől beszéljen. Mire dolgait elvégezte, bésteledett és bár a kocsis aggódva figyelmeztette, hogy az országot éjjel nem eléggé biztos, szokott hidegvérűséggel befogni parancsolt.

Vagy egy órát haladhattak már, mikor a cserjék mögül előrohant négy suhancz, kik közül kettő a lovak elé ugrott, egy harmadik forgópisztolylyal rálőtt a kocsisra, de csupán karját surolta a golyó. Ügyes ugrással a bozótok között termett s elrohant. Ezalatt a negyedik suhancz a báróval végzett és holttestét az országot mentén levő árokba dobta. A kocsis ott maradt, míg a lovakat kifogták és elvezették.

Reggel az arra haladók megtalálták a báró tetemét és bevitték a faluba. Kápolnai éppen a várkastély felé igyekezett, mikor az embercsoportot észrevette. Kérésére megálltak és lehúzták a

leplet. Meghökkenve tántorodott vissza, de szólni és kérdezni már nem volt ideje, mert Olga ki időközben értesült a szerencsétlenségről, rohanva közeledett és fojtott zokogással kiáltotta Kápolnai felé: „Átkozott gyilkos... gyilkos!”

A tömeg bámulattal tekintett Kápolnaira, ki halálsápadt arcával mozdulatlanul állt a tetem mellett és suttogva ismételtette: „gyilkos... gyilkos... én!”

Ezalatt a kastély szolgazsemélyzete is lejött és körülállotta a bárót, kinek homlokán a golyó irtózatosan tátongó sebet hagyott. — A szolgák felemelték uruk holttestét és felvitték a várba, de utközben a megsebzett kocsist rohanva látták közeledni. — Bevárták és már messziről kiáltotta:

— „Emberek, emberek, négyen voltak csirkefogók, Pozsony felé mentek, utánuk!”

Lihegve jött, karja be volt kötve, arcán még most is az ijedség és borzalom kifejezése ült.

Kápolnai felkísérte a menetet a várba, ott segédkezett a báró levetköztetésénél is. Olga kérő tekintete meggyőzte arról, hogy a szegény leány megbánta az előbb kiáltott mélyen vádoló szavakat. A jajveszéklő anyabárónő, kinek a báró elutazása előtt Olga mindent meggyőnt, zokogva borult Kápolnai keblére és támogatását, barátságát kérte e válságos pillanatban, mondván, hogy őt Isten rendelte e szerencsétlen állapotban melléjük és most még csak az a kívánsága, hogy egyetlen gyermekét boldoggá tegye.

Kápolnai kezét csókolta és valami „kigyó”-felét mormogott a fogai között. D. M.

nek a jelentkező tanulók felvehető, tisztelettel kéri a gymnasium igazgatósága a helyben lakó szülőket, hogy I. osztályba járó gyermekeikkel *szeptember 1-én vagy legkésőbb 2-án déli 12 óráig okvetlenül jelentkezzenek*, mert 3-án már a még üresen maradt helyekre a vidékről jelentkező I. oszt. tanulókat veszi fel. A II—VI. osztályokban jelentkező tanulók felvétele a szokott időben és módon (szeptember 1, 2, 3. napjain d. e. 8—12-ig). Désen, 1902 augusztus 23-án. A gymn. igazgatósága.

— **A helybeli gymnasium VI-ik osztálya** a közelgő tanév elején szintén meg fog nyilni. A vallás- és közoktatásügyi miniszter a szükséges tanerő alkalmazása iránt főispán ur ömeltósága útján már intézkedett. Midőn erre az érdekelt szülők figyelmét felhívjuk, egyben azon reménységünknek aduuk kifejezést, hogy az iskola fokozatos fejlesztésével az eddigi bizonytalan állapot a jövő tanévben meg fog szűnni.

— **Közzszielére kitett adólajstromok.** A f. évi adókiivetés teljesen be van fejezve. A Dés városát illető III. oszt. kereseti adóról, a tőkekamat- és járadékadóról, valamint a nyilvános számadásra kötelezett egyletek és vállalatok adójáról szóló lajstromokat közzszielére kitették a város adópénztári hivatalában, hol az érdekeltek hivatalos órák alatt megtekinthetik.

— **Az árvizkárók összeírása.** A júniusi árviz által városunk területén okozott károk összeírását elkészítették. Ezen összeírás szerint lakóházakban 16276 kor., gazdasági épületekben, raktárakban 34377 kor., terményekben 108,11854 kor., földrongálásokban 15050 kor., állatokban 151 kor., ingóságokban 201,928 kor., összesen 375,90154 korona kárt okozott a két rendbéli árviz. A károsultak vagyoni állapota hozzávetőleg 3.770,730 korona. A károsultak legnagyobb része segélyre igényt nem tartó erkölcsi testületekből, részvénytársaságokból, gyártulajdonosokból stbből áll, azonban így is mintegy 7000 koronára felmegy a szükséges segély összege.

— **Tűz.** A mult vasárnap a déli órákban Kallus Zsigmond dési lakosnak a Somkúti-völgy határrészben a Dés-alparéti törv. hat. közut menten volt istállója, eddig ismeretlen okból kigyúlt és egészen leégett. A tűz átesapott a közvetlen közelben levő Stein Izsák által lakott kocsma-házra is, melynek fedele szintén leégett. A kár mintegy 800 koronát tesz ki. A lakóház biztosítva volt. A városban mit sem tudtak a tüzesetről a nagy távolság miatt s a segélynyújtást megnehezítette az a körülmény, hogy a környékbeli férfi lakosok nagyrésze nem volt otthon, hanem a városban időzött.

— **A rettegi iparos ifjuság** augusztus 17-iki nyári táncmulatság rendező bizottsága e héten számolt el a táncszigalom bevételeivel, A mely daczára a kedvezőtlen időjárásnak, igen szép eredménnyel sikerült Amennyiben az építendő rettegi róm. kath. templomtorony javára 76 korona 2 fillér tiszta jövedelem maradt. A rendező bizottság a részletes elszámolást a róm. kath. egyháztanács elé fogja terjeszteni, a tiszta jövedelmet addig is az egyház pénztárnokának szolgáltatta át. A táncmulatságon felfizettek: Betegh Imre (Felső) 10, Amirás Kajtán (S.-Magyaros) 5, Z. Kiss Sándor (Retteg) 3, Dávid Sándor (Csicsó-Keresztur) 4, Klemens Albert (Retteg) 3, Tömlő Jakab (Retteg) 1, Kovács István (Retteg) 2, Tergovits Brunó (Retteg) 4, Zabulik Gábor (Retteg) 3, Farkas Salamon (Retteg) 1 kor., Motentán János (Retteg) 80 fill., Ferencz József (Retteg) 1, Bartha Ödön (Retteg) 2, Solymosi Jenő (Retteg) 1, Mátyás Ignác (Retteg) 1, Leon Antal (Retteg) 1, König Károly (Retteg) 2, Muntján Miklós (Bethlen) 1, Finta Dezső (Retteg) 1, Varga György (Retteg) 2, Buzeczó Domokos (Retteg) 1, Vass Gábor (Szentmargita) 1, Keresztes Zsigmond (Retteg) 2, Székely Jenő (Retteg) 1, Kovács Sándor (Retteg) 1, Valaki 1, Szabó Lajos (Retteg) 1, Rendezőség: ifj. Roszjárovits Sándor (Retteg) 2, ifj. Kassai Vilmos (Retteg) 1, Bruller Ferencz (Retteg) 1 koronát. Mindezen szíves érdeklődésért és szíves gyámoltásért e helyen mond köszönetet a rettegi róm. kath. egyháztanács.

— **Hajtóvadászat.** Kissomkut község határában annyira elszaporodtak a vaddisznók, különösen az urbéres közönség erdejében, hogy még a községben levő kerteket is meglátogatják és sok kárt okoznak. Az előjáróság hajtóvadászat elrendelését fogja kérelmezni.

— **Honvédzenekar.** A kolozsvári honvédzenekar augusztus hó 21. és 22-én este hangversenyt adott a „Nagyfa“ kerti helyiségében. A kitűnően előadott darabokat nagy élvezettel hallgatta a közönség benn a kertben és kün az utcán.

— **Iskolaszéki tagok választása.** A helybeli izraelita iskolaszék tisztújító választást tartott. Megválasztották elnöknek Klein Ignácot, pénztárnoknak Rosenczveig Jakabot. Iskolaszéki tagok: Klármann Adolf, Hirsch Károly, Majrovits

Jakab, Rosenberg Zsigmond, Ordentlich Adolf és Klein Ignác igazgató-tanító.

— **A helybeli izr. elemi iskolánál** a beiratások folyó hó 27-én kezdődnek és tartanak szeptember 2-ig, amikor a rendes tanítás kezdetét veszi. Figyelmeztetjük az érdekelt szülőket, hogy gyermekeiket idejekorán irassák be ebbe az elemi iskolába, mely a törvényes formák mellett, előírt tanterv szerint és magyar hazafias szellemben tanítja és neveli növendékeit. Ne számítson senki azokra a bizonyos zugiskolákra, melyek eddig oly szép számmal voltak a városon. A hatóságok mindent el fognak követni, hogy a tankötelesek állami fenhatóság és felügyelet alatt álló iskolákban részesüljenek a tanítás és nevelés áldásaiban.

— **Elveszett** egy tula-ezüst óra a gymnasiumi épülettől a vasútig. Aki megtalálja s a rendőrségnél leadja, jutalomban részesül.

— **Egy-két uri gyermek** az iskolai év tartamára ellátást nyerhet Homm Vilmosnéál Désen.

— **Városi rövid hírek.** Szilágymegye meghívta Dés városát a br. Wesselényi Miklós szobrának szeptember 18-án Zilahon tartandó leleplezési ünnepélyére. Szilágyi Albert polgármester körutban hívja a képviselőtagjait a megjelenésre. A kik részt akarnak venni, jelentsék ezt be nála lehetőleg 5 nap alatt. **Képviselőtestületi megbizottak.** A vármegyei alispán értesítette a városi képviselőtestületet, hogy a legtöbb adófizetők közül özv. Lisch Györgyné képviselőjéül Csizsár Imrét; A Szamosvölgyi vasút Boros Ödönt, Veres Jenő Placintár Istvánt; a fiúiskolai alap Budai Eleket és özv. Szentesi Áronné Szakács Ferenczet jelentette be. — **Segély a levéltárnoknak.** Dés város képviselőtestülete augusztus hó 16-án tartott képviselőtestületi közgyűlésén elhatározta, hogy Cseh Lajos városi levéltárnokot hosszas szolgálat czimen 200 korona segélyben részesíti. — **A város épülete.** Knöpl József dési lakos ajánlatot tett, hogy a volt honvédlaktanyának Klein Ignác épülete és a kapubejárat közti részét hajlandó 16000 koronáért megvásárolni. A képviselőtestület elhatározta, hogy árverés alá bocsátja az ügyet. Valószínű azonban, hogy ez nem fog sikerre vezetni és így mégis csak a szabadkézből való eladásra kerül az épület. — **Megjutalmazott főorvos.** Dés város képviselőtestülete legutóbbi közgyűlésén Nagy Benedek indítványára egyhangulag elhatározta, hogy dr. Kusár Gyula főorvosnak a 2 és félévi alorvosi helyettesítésért elismerését nyilvánítja és részére 1000 korona jutalmat szavaz meg.

Irodalom.

Kis Lap. Forgó bácsinak ez a régen bevált gyermeklapja, formában és tartalomban megifjodva folytatja nemes hivatását a gyermeknevelés körül. Hétről-hétre sok gyönyörű képpel és olvasni valóval megrakodva köszönt be előfizetőihez, egyformán szórakoztatva és oktatta az apróságot. Forgó bácsi és Roboz Andor szerkesztők az írónak egész seregét mozgósítják, hogy a Kis Lap változatos és bő tartalma ne csak mulattassa, hanem gyönyörködtesse is a kis olvasókat. Mind ennek a hegyébe a Kis Lap gyermekujság előfizetési ára olyan csekély, hogy minden szülő könnyen megszerezheti. Negyedévre csak 2 korona. Megrendelő cím: Kis Lap kiadóhivatala Budapest, Kerepesi-ut. 54.

A közönség köréből.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Egy pár év óta lakom Désen és azóta minden vasárnap és ünnepnapon tapasztaltam azt a megbotrántoztató állapotot, a mely a délutáni órákban a főtéren uralkodik.

Az egész járda a piacon el van foglalva a csócselék-népség és cselédség által.

A szolgálók, kocsisok és darabontok ölekezése, csókolodása, valamint a legtrágárabb beszédek folytatása már megszokott dolog előttem.

Tisztességes és becsületes ember el nem fér a járdán, annyira elállják az útját a cselédek.

Én, mint gyermekes anya, növendék leányommal nem is merek elindulni az utcán vasárnap a piac körűl.

Kérem, tekintetes szerkesztő úr, hívja fel a dési rendőrkapitányságnak figyelmét erre és arra a szívessegre, hogy rendeljen egy rendőrt szolgálatra ki az aszfaltjárdán sétálgatva veszen véget ezeknek az állapotoknak, mert ilyen állapotok, azt hiszem, a legutolsó faluban sem történnek.

Nem akarok ez alkalommal felsőbb helyen panaszt emelni azon reményben, hogy a rendőrség valami intézkedést fog tenni.

Tisztelettel:
egy hivatalnok neje.

Felolós szerkesztő és kiadó:
Veress Dezső.

HIRDETÉSEK.

Sz. 2951—1902. tlkvi.

Póthirdetmény.

A nagyilondai kir. jbiróság, tlkvi hatóság közhirrre teszi, miszerint a nagyilondai takarékpénztár részvénytársaság végrehajthatónak, Porumb Ilia és Porumb Mitru a Pask kissolymosi lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 90 korona s jár. iránti végrehajtási ügyében, 937—902. szám alatt kibocsátott árverési hirdetményben a kissolymosi 22. sz. tjkvben A. I. 11, 12. rsz. ingatlanra 41 koronában, a 67. sz. tjkvben A. I. 1. rsz. ingatlaura 19 koronában, a 108. sz. tjkvben A. I. 1—33. rsz. ingatlaura 909 korona kikiáltási árban Kissolymos községbe a községhez 1902. évi szeptember hó 1-ső napjának d. e. 10 órájára kitűzött árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 167. §-a alapján a kir. kincstár végrehajtható érdekében is 172 korona 72 fillér tőkekövetelés s jár. kielégítése végett megtartatni fog.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Nagy-Ilondán, 1902. évi augusztus hó 18-ik napján.

Kendey,
kir. aljárásbiró.

Sz. 2877—1902. tlkvi.

2—3

Hirdetmény.

Alólirt kir. tlkvi hatóság közhirrre teszi, hogy Sajószentandrás község tlkvei tagosítás általi szabályozás következtében az 1869. évi 2579. sz. I. M. szabályrendelet értelmében átalakíttatnak és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi 29, 1889. évi 33. és 1891. évi 16. t.-cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cz.-ben szabályozott eljárás a tlkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosíttatnak.

E czélból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás Sajószentandrás községben 1902. évi szeptember hó 15-én d. e. 9 órakor veszi kezdetét és következő napjain folytatatni fog. Ennélfogva felhivatnak:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazottjuk által jelenjenek meg és az új tlkvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál inkább adják elő, mert a régi tlkvények végleges átalakítása után a téves bevezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, a kik a tljkvben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.

3. Mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de tlkvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek az átírásra, az 1886. évi XXIX. t.-czikk 15—18. §-ai és az 1889. évi XXXVIII. t.-czikk 5—7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó tlkvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésre engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékelengedési kedvezménytől is elesnek, — és végül:

4. Mindazok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A bethleni kir. jbiróság, mint tlkvi hatóságtól, 1902. évi augusztus hó 3-ik napján.

Könczey László,
kir. aljbíró.

Sz. 217—1902. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dési kir. törvényszék 1899. évi 1854. plg. sz. végzése következtében, Somesana hitelintézet javára, Máriés Vaszilika és társai ellen 318 kor. s jár. erejéig 1902. évi április hó 11-én foganatósított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1430 koronára becsült ökrök, tehenek, tulkok, tinó, csűr stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyilondai kir. jbiróság 1902. V. 66/2. sz. végzése folytán 318 korona tőkekövetelés, ennek 1898. szeptember 9-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 99 korona 36 fillér biróilag már megállapított költségek erejéig, kezdődőleg Frinkfalván alperesek lakásain leendő eszközzésére **1902. évi augusztus hó 27-ik napjának d. u. 3 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt N.-Ilondán, 1902. évi augusztus hó 5-ik napján.

Almády Viktor,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 196—1902. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dési kir. törvényszék 1902. évi 264. plg. sz. végzése következtében, Somesana hitelintézet javára, Mik Indrej s társai ellen 890 korona s jár. erejéig 1902. évi április hó 10-én foganatósított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2954 koronára becsült ökrök, tehenek, tulkok, juhok, lovak, csűr, törökbúza stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a n.-ilondai kir. jbiróság 1902. V. 16/2. számú végzése folytán 890 korona tőkekövetelés, ennek 1901. évi július hó 23. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 137 kor. 43 fill. biróilag már megállapított költségek erejéig Tordavilmán alperesek lakásain leendő eszközzésére **1902. évi augusztus hó 29-ik napjának d. e. 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt N.-Ilondán, 1902. évi augusztus hó 5-ik napján.

Almády Viktor,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 218—1902. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dési kir. törvényszék 1901. évi 4233. plg. sz. végzése következtében, Somesana hitelintézet javára, Gliga Juon s társai ellen 440 korona s járuléakai erejéig 1902. évi április hó 11-én foganatósított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 632 koronára becsült juhok, tehenek, tinók, ökrök, szekér, csűr stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyilondai kir. jbiróság 1902. V. 78/2. számú végzése folytán 440 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi szeptember hó 20-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 99 korona 30 fillérben biróilag már megállapított

költségek erejéig Szelniczen, alperesek lakásain leendő eszközzésére **1902. évi augusztus hó 27-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényczik 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Nagy-Ilondán, 1902. évi augusztus hó 5-ik napján.

Almády Viktor,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 192—1902. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dési kir. járásbíróság 1900. évi V. 554/2. számú végzése következtében, Somesana hitelintézet javára, Pap Dumitru l. Gávris s társai ellen 400 korona s jár. erejéig 1902. évi márczius hó 31-én foganatósított kielégítési végrehajtás útján le- s felülfoglalt és 1128 kor. 90 fillérre becsült ökrök, tehenek, csűr, búza, málé, házi butorok stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyilondai kir. járásbíróság 1902. évi V. 56/2. számú végzése folytán 400 korona tőkekövetelés, ennek 1899. évi január hó 8-ik napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 114 kor. 70 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Nagyilondán alperesek lakásain leendő eszközzésére **1902. évi augusztus hó 30-ik napjának d. u. 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényczik 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Nagyilondán, 1902. évi augusztus hó 5-ik napján.

Almády Viktor,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 195—1902. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dési kir. törvényszék 1900. évi 4067. plg. sz. végzése következtében, Somesana hitelintézet javára, Bebuze Vaszilie s társai ellen 220 kor. s jár. erejéig 1902. évi április hó 10-én foganatósított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2386 koronára becsült ökrök, tehenek, lovak, tulkok, törökbúza, juhok stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a n.-ilondai kir. jbiróság 1902. évi V. 73/2. számú végzése folytán 220 korona tőkekövetelés, ennek 1899. évi augusztus hó 25-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 109 korona 78 fillér biróilag már megállapított költségek erejéig Tordavilmán alperesek lakásain leendő eszközzésére **1902. évi augusztus hó 29-ik napjának d. u. 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényczik 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt N.-Ilondán, 1902. évi augusztus hó 5-ik napján.

Almády Viktor,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 191—1902. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dési kir. jbiróság 1900. évi Sp. I. 283/3. sz. végzése következtében, Somesana hitelintézet javára, Gávriás Gyorgye l. Kosztán s társai ellen 320 korona s jár. erejéig 1902. évi márczius hó 31-én foganatósított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1218 korona 60 fillérre becsült ökrök, tehenek, lovak, fa stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyilondai kir. jbiróság 1902. évi V. 5/2. sz. végzése folytán 320 korona tőkekövetelés, ennek 1899. évi január hó 8-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 89 korona 50 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Nagy-Ilondán alperesek lakásain leendő eszközzésére **1902. évi augusztus hó 30-ik napjának d. e. 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Nagy-Ilondán, 1902. évi augusztus hó 5-ik napján.

Almády Viktor,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 1410—1902.

Árverési hirdetmény.

Alólírott körjegyző közhírré teszi, hogy Guga község tulajdonát képező (mintegy 100 hold) vadászterület **1902. évi augusztus 30-án d. e. 10 órakor** az alsó-kosályi körjegyzői irodán 6 egymásután következő évre bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a körjegyzői irodán bármikor megtekinthetők

Kelt Alsókosályt, 1902 augusztus 20-án.

Szekeres Árpád,
körjegyző.

Sz. 194—1902. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dési kir. törvényszék 1901. évi 7989. plg. számú végzése következtében, Somesana hitelintézet javára, Mik Constantin és társa ellen 300 korona s járuléakai erejéig 1902. évi április hó 10-én foganatósított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2063 koronára becsült ökrök, törökbúza, lovak, szekér, tulkok, juhok stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagyilondai kir. jbiróság 1902. V. 79/2. sz. végzése folytán 300 korona tőkekövetelés, ennek 1900. évi április hó 10-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 96 korona 94 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Tordavilmán, alperesek lakásain leendő eszközzésére **1902. évi augusztus hó 29-ik napjának délutáni 4 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt N.-Ilondán, 1902. évi augusztus hó 5-ik napján.

Almády Viktor,
kir. bírósági végrehajtó.